

Mount Evrets.

t609
jente
-norsk

Når jeg gikk til Mount Evrets var jeg 5år. Jeg gikk sammen med bestevenninnen min. På vei opp så vi fult av døde mennesker ved stien. Vi var redde for at vi også skulle dø. Vi lette etter en plass å sove etter at vi hadde gått i 7 og en halv time. Når vi hadde funnet en plass tente vi bål. Det var begynt å bli mørk, det var bare noen stjerner så langt oppe. Når vi skulle legge oss begynte det å blåse, telte fløy og vi sprang alt vi kunne etter det. Når det endelig hadde stoppet var taket/toppen av telte borte. Vi tokk det med tilbake og satte det opp igjen, vi lå i det selv opp toppen av telte var borte. Vi hørte mange dyr rundt oss og vi lekte en lek som var sånn at vi skulle tippe hvilket dyr det var. Etter at jeg hadde tippet skulle jeg akkurat reise meg da vi hørte et brøl det var et stort dyr men vi torde ikke se hvilket. Det kom veldig nærme men det så oss heldig vis ikke. Vi trodde det var en elefant men vi viste ikke om det var sånne dyr der. Vi skulle prøve å sove men det gikk ikke med alle dyrene rundt oss, det var veldig skummelt. Jeg gikk ut på morgenen etter å så om det var noen dyr der, det var ikke det. Vi måtte begynne å gå igjen etter å ha spist. Men vi var ikke sikre på om det var helt trygt. Når vi begynte å gå så vi noen andre kom løpende opp og vi skjønnte ikke at de klarte. Når vi hadde kommet en km. Lengre opp så vi mannen og damen ligge døde på stien. Damen hadde en mobil og en drikke flaske i hånden. Vi åpnet drikke flasken å så etter om det var noe i den. Det var det, det var blod. Damen hadde blitt så slitten at hun hadde død. Mannen hadde en mobil og en mat boks i hendene. Matpakken var tom og mobilen lå og ringte. Vi svarte på mobilen å sa at de var døde de ble veldig lei sei men de var glade vi hadde svart så de hadde fått vite det. De sa også at vi ikke burde dra lengre opp men vi ville klare det så vi bare fortsatte med å gå. Etter å hadde gått i 5 timer begynte det å bli veldig tåkete. Vi så oss ikke selv å fant ut at vi skulle gå litt lengre ned og telte der. Når vi hadde kommet oss ned dit vi skulle og etter at vi hadde satt opp telte begynte vi å spise og drikke. Vi hadde ikke så mye drikke igjen så vi var veldig forsiktige med den. Mat hadde vi veldig mye av. Vi hadde mye godteri og potetgull. Vi hadde brus men det var ikke så mye av den. Vi begynte å bli slitene så vi la oss til å sove. Vi klarte det denne gangen. Midt på natten våknet jeg og så i rundt meg telte var borte og det var bestevenninna mi og. Jeg ble veldig redd da jeg ikke så henne jeg trodde jeg hadde gått i søvne men var ikke sikker. Det var veldig tåkete der jeg var så jeg så ikke min egen finger en gang. Jeg prøvde å føle meg fram til noe men det tokk sin tid når jeg ikke så noe. Jeg fant ut at jeg var rett bak telte så jeg gikk inn igjen og der sovnet jeg. Når jeg våknet var bestevenninna mi borte, men jeg lå i telte. Da ble jeg redd. Jeg gikk ut av telte og

t609jn

der så jeg henne hun satt ved bålet. Da ble jeg veldig lettet. Vi stekte pølse til frokost. Vi hadde med oss egg også men de lå knuste i sekken min. Heldig vis hadde jeg de i en tett pose. Bestevenninna mi lo da jeg fortalte henne det. Men vi hadde ikke tid til å kose oss så lenge fordi det begynte å bli kaldt. Så da begynte vi å gå igjen etter å ha pakket ned alle tingene igjen. Jeg syntes det begynte å bli litt dårlig luft og det gjorde hun også. Men vi skulle klare det. Nå kunne vi se en hel haug med døde folk. Vi gikk for å ta bilder at et stup.

Bestevenninna mi ramlet nesten ned men jeg tokk tak i henne. Alt vi så derfra var døde kropper fra både dyr og mennesker. Når vi hadde gått ca. 7000 meter så vi toppen. Vi begge ble så glade at vi hoppet helt til vi spydde. Vi tokk mange bilder der og vi la fra oss en bok der som folk som kom seg helt opp kunne skrive navnet sitt og hvordan det hadde vært å gå opp til toppen. Vi sprang hele veien ned og fortalte det til alle som ville høre på oss. Det var ingen som trodde at to 5åringer hadde gått helt til toppen alene. Men når vi hadde vist dem alle bildene vi hadde tatt trodde alle på oss hele tiden. Alle spurte hvordan vi hadde klart det men vi svarte bare «Det var ikke vanskelig». Vi ble tatt bilder av og satt i avisa. Alle ville vite hvordan det hadde gått an at to barn hadde klart det. Vi fikk gratis ting fra vær butikk fordi de fikk ha bilde av oss som reklame.